

Bella terra

BELLA TERRA

Redacció i administració:

Carrer del Pi, número 13, 1er, 1^a

BARCELONA

FEBRER

1924

Preus de subscripció:

A Barcelona, trimestre: 6 ptes.

A fora, trimestre: 6'5 ptes.

SUMARI

	Pàgines		Pàgines
<i>Coberta</i> , dibuixada per R. de Capmany.		<i>La primerissa</i> , per Ventura Gassol	102 i 103
<i>Carnaval</i> , per E. Muñoz Morató.	83	<i>Capello de primavera</i>	104 i 105
<i>Les fantasies de la moda</i>	84 i 85	<i>Les exposicions</i> , quadros de D. Vilà i	
<i>Les disfresses tradicionals</i>	86 i 87	F. Labarta	106 i 107
<i>Esports de neu</i>	88 i 89	<i>El Carnaval barceloní</i> , per A. Planella	108 a 111
<i>Vestits de primavera</i>	90 i 91	<i>Les exposicions</i> , quadros de M. Munt-	
<i>Dues bufetades</i> , per Ferenc Molnar.	92 i 93	das, M. Rusiñol i R. Canals	112 i 115
<i>Les exposicions</i> , quadros de R. Casas i		<i>Crònica de Societat</i>	114 i 115
S. Rusiñol	94 i 95	<i>Modes</i>	116 i 117
<i>Casaments distingits</i>	96	<i>Els esports</i>	118 i 119
<i>Febrer</i> , per Blai	97	<i>Artistes de la Companyia de Darius</i>	
<i>Cançat</i> , escultura d'E. Clarasó	98	Nicomedi	120
<i>Senyoreta Isabel Llorach</i>	99	<i>Fantasia de Carnestoltes</i> , per Apa.	121
<i>Carnaval</i> , per J. Mezquita Almer.	100 i 101	<i>Els teatres</i>	122

GRAVATS DE L'UNIO DE FOTOGRAVADORS

Corte Catalana, 48

CAIXA

MUTUA

POPULAR

ECONOMAT DE BARCELONA

ESTABLIMENT MODEL EN TOTA CLASSE DE QUEVIURES
CARNISSERIA - PEIXETERIA - ULTRAMARINS
FRUITES - VERDURES I COMESTIBLES
RAMBLA DE CATALUNYA, 80 - TELÈFONS 1557 - 279 G.

BALTASAR FIOI

CARROSSIER

CARROSSERIES

de luxe per a tota classe de
«chassis», turisme i esport

AUTOMOBILS

completament equipats
de les millors marques

TALLERS:

Diputació, 35-37-39 -:- Telèfon 200 H.

BARCELONA

ANTIGA CASA GABARRÓ
 101 LA REPEREYERIE - 101-102
 JOIE / NOVE
 1 D'OCCA / 16
 BON SUCCÉ & BARCELONA

CALÇATS SIMON

GRAN FABRICA

Saldo al detall a preus baratíssims

Mostres,

calçats amb petits defectes, etc.

Llull, 21 (darrera del Parc)

Tramvies 41, 43 i autobus B

SANATORI PER A DIABETICS

CARRER DE NEGREVERNIS (BONANOVA) - BARCELONA - TELÈF. 6.346 G.

Situat en un dels indrets més agradables i el més sa dels voltants de Barcelona, prop de l'estació de la Bonanova del carril de Sarrià i dels tramvies del carrer Muntaner. n.º 58 i 59, parada del carrer Copèrmic

Cuina de règim, laboratori d'anàlisi, personal especialitzat.

Tractament dietètic de la diabetes : Tractament per l'Insulina

Director: Dr. R. CARRASCO FORMIGUERA

Antic • Teaching Fellow • (membre docent) de la Harvard Medical School de Boston (Estats Units d'Amèrica)

CONSULTORI:

Provença, 326, Barcelona - Telèfon 2329 G.

HORES DE CONSULTA:

Dimarts, dijous i dissabte, de onze a dos quarts de dues

Tant al Sanatori com al seu consultori particular, el Dr. Carrasco Formiguera tracta exclusivament diabètics.

DR. VILA ABADAL

COLL, NAS I ORELLES

CLÍNICA DE CIRURGIA ESTÈTICA
DE LA CARA

Passatge Mercader, 11

Telèfon 1505 G.

FÀBRICA DE XOCOLATA

Vídua de M. Garriga

CAPÈS - TES - SUCRES - BOMBONS

Carme, 5 - Barcelona

Xoco-
lates

Bom-
bons

'QUIXIE'

Producte especial
electro-químic

Demaneu-lo a tot
arreu

Draps per netejar
i polir

Vendeu a l'engros

F. Calvera

Bombis Catalunya, 117. i
Roselló, 281 - Tel. 1875 G.

JOSEP FORS

FÀBRICA DE GÈNERES DE PUNT

Canet de Mar

(Barcelona)

JAUME MERCADÉ

JOIER

BARCELONA

Passeig de Gràcia, 46

Telèfon A. 1373

STUDEBAKER

**Automòbils
6 cilindres**

SENS RIVAL
EN EL MÓN
PER LA SEVA
ALTA CALITAT
I PREU REDUIT

Convidem a vostè a examinar-los i fer-ne una prova

Agents generals: STEVENSON, ROMAGOSA I C.^a - València, 295

BARCELONA

SALÓ STUDEBAKER: J. Pons - Passeig de Gràcia, 54

Colomer, Germans

FÀBRICA DE GÈNERES DE PUNT

Mataró

TELÈFON: 14

MAGATZEM A BARCELONA:
BAILÈN, 161-163 : TELÈFON 1141 G.

APARELLS, TINTS I ACABATS

DE

J O A N G R A U

RIU RIPOLL

SABADELL

NOVETATS EN ROBES DE SASTRERIA
FÀBRIQUES A SABADELL I SANT GERVASI: CASA FUNDADA EN 1835

SUCCESSORS DE MODEST AMAR

BARCELONA

Argenteria, 65 : Tel. 2484 A.

BOMBES : TUBERIES : MOTORS

TALLERS RAURICH de J. ROIG I CHOVAR

BARCELONA

MUNTANER, 53 (ENTRE DIPUTACIÓ I CONSELL DE CENT) - TELÈFON 2390 A.

ESTEVE RIERA

Confiter i Pastisser

Pa de luxe
RAMBLA DE CANALETES 8111.
TELÈFON A 2766.
CARRER DE MALLORCA 307 i 309:
TELÈFON - G. 2.

BARCELONA

EXQUISITS BOMBONS CADBURY

"King George"

"Prince of Wales"

"Royal Windsor"

"Jordan"

RENART

ART DECORATIU
PINTURA I ESCULTURA
REPRODUCCIONS
MARCS
GRAVATS I FOTOGRAFIES
IMATGES I ALTARS
DECORACIÓ POLICROMA

Representació de la casa

Domenico Anderson, de Roma

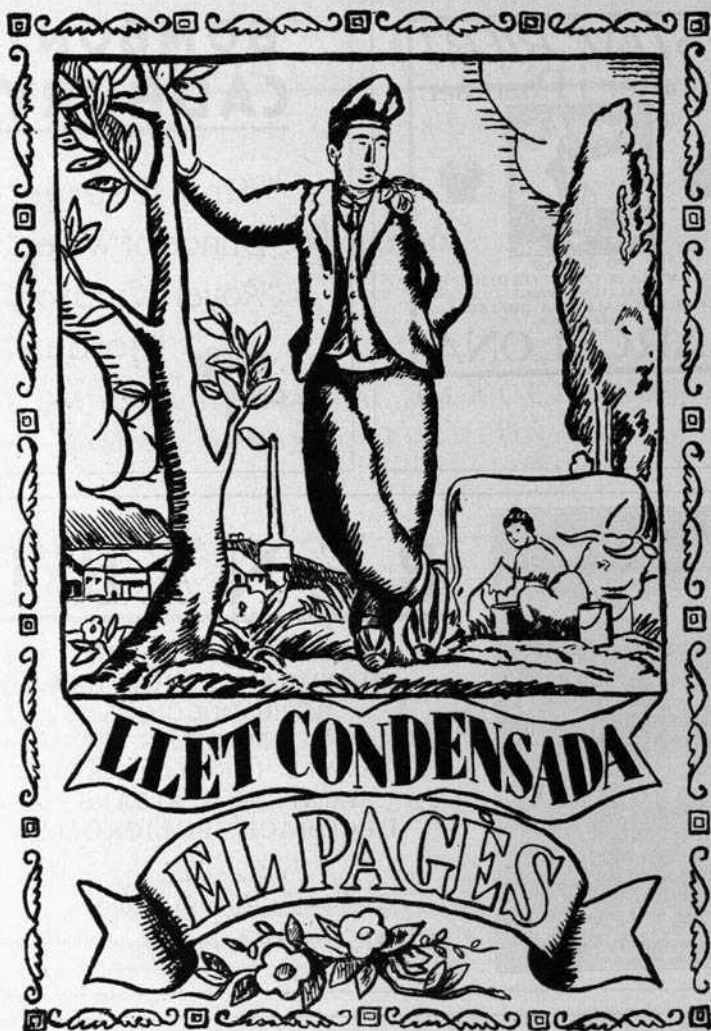
DIPUTACIO. 271 (entre Claris i Passeig de Gràcia) - BARCELONA

FARMACIA INTERNACIONAL del Doctor J. M. Rossell

Rambla del Centre, 17. — Telèfon 1828 A. — Servei permanent. — Centre d'específics estrangers

PERFUMERIA HIGIÈNICA.—Gran stock de productes de perfumeria de les millors marques: Houbicant, Coty, Guerlain, D'Orsay, L'Espresso, Fontana, Durin, etc., rebuts directament de les cases productores.—Preus econòmics.

Gastrobiel Rossell, cura les enfermetats d'estómac i vies digestives.—Pocions del Doctor Rossell, infalibles contra la tos.

Bella terra

(Galeria)

(Arca)

Carnaval

Ferro repujat d'Enric Muñoz Morató

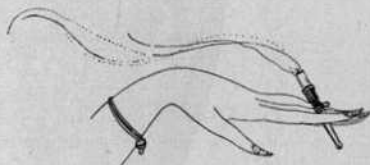
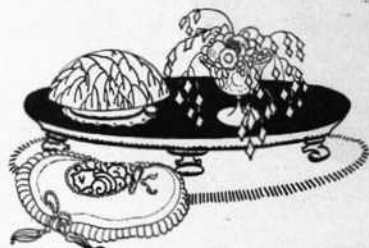

LES FANTASIES DE LA MODA

*Fa no n'hi han de fades als boscos. Les més moriren—
fonent-se com boirines o com raigs de lluna—i les que
quedaren, com que s'hi aborrien, se'n vingueren a les
ciutats, adaptant-se als temps nous. L'una, conixedora
dels llacs i dels salts d'aigua, prepara les conquestes de
l'electricitat; l'altra, feta que estava a jugar amb els ocells,
regeix el vol dels avions. I per l'istil les restants.
La que tothom anomena la Moda ha fet, també, bella
fortuna. Avesada a coronar-se de flors, a vestir túniques
de tela d'aranya i a portar sandàlies d'estrelles, és la
que inspira, amb fantasia que no coneix límits, els vestits
i tota l'altra mena d'invencions que constitueixen l'es-
plendor decoratiu del viure modern.*

*Una de les inspiracions actuals de la Moda és aquesta
de posar els bells objectes a terra. En primer terme,
el pebeter, de gust i amb perfums orientals. I, com el
pebeter, els coixins multicolors i multiformes, i les
làmpares vidriades, i les fruïteres lluminoses, escam-
pats per ci per lla en elegant desordre.*

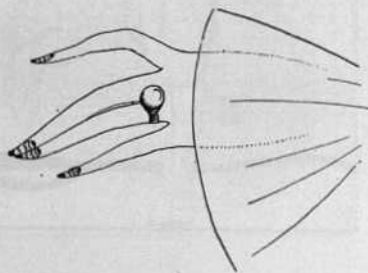

*En la triple i transcendental discussió entaulada re-
centment a propòsit de si les dones poden portar bastó,
butxaques als vestits i fumar en l'intimitat, només
pel que fa a l'últim s'ha arribat a un acord afirmatiu.
Com a conseqüència, s'han inventat aquest braçalet i
aquesta boquilla, la qual es plega i es penja a aquell,
un cop consumida la cigarreta egípcia.*

Altra gentil invenció de la Moda ha sigut aquesta de les arrecades per portar per casa. Musicals, les unes; perfumants, les altres. Les primeres, de plata i en forma de campanetes, ritmen el pas amb un minúscul trillleig, proclamen discretament la joia de l'intimitat. Les segones tenen un petit recipient en la part superior i pels foradets van exhalant aromes, acabant de fer més exacta la comparança d'una dona bonica amb un verger.

L'Orient segueix imperant... Obeint-hi, s'ha creat, per a gran vestir, aquest calçat, que es una fusió de l'antiga sandàlia i de la sabata moderna i que permet lluir la gràcia, escaientment polida, del peu, sota un esclat de pedreria.

Com les dels peus, la Moda aconsella que es pintin les ungles de les mans. Fins ara, les volia unificades per un color rosat ben viu; en endavant, deixa el camp lliure a la diversitat, no sols en quant al color, sinó en quant a la forma del dibuix. Preparem-nos, doncs, a veure una bella i enginyosa florida de miniatures. L'ofici de manicura porta camí d'ascendir a la categoria d'art.

Demostrant la selecta universalitat de la devoció, heu's aquí dues novelles seguidores de la Moda. S'hi encomana l'una, perquè l'asavoreixi amb les seves inspiracions; llegeix l'altra els seus preceptes, per poder-los complir fidelment. Totes dues n'obtidran el favor. I serà així que les veurem tan radiant d'encis que ens aturaran la mirada i ens obligaran a reconèixer una vegada més que les frivolitats de la Moda tenen tanmateix una innegable transcendència.

EL FESTEJADOR

Migdies de Carnaval, enflocats de sol i de serpentes. L'aire té un brunzir sornaguer, fi: no se l'acaba d'entendre, però jurariu que conta aventures picants de les darreres nits.

Pel passeig, clapejat de paperets, els deambulants, nombrosos, fan com el vent, és a dir, comenten l'actualitat, sinó que ho fan amb veu més alta i amb no tanta franquesa. Que si el ball de la societat Tal, que si l'assalt de casa el marquès Qual, que si la rua...

De tant en tant, passen una mamà amb la seva filla i un pierrot al costat. La mamà somriu, la nena fa la innocent i el pierrot, darrera d'oferir caramels a la mare, parla amb aire d'intimitat a la noia.

Pobre mamà, bé els ha esperat aquests migdies! D'ençà d'un quant temps, que es troba en una situació veritablement delicada. La noia té un que la festeja, veu's ho aquí. Per això la bona dona — les mares sempre són mares — es troba ficada en un difícil joc de vol i dol; de sortir per trobar-lo i de fer veure que no se n'adona; de renyar la nena perquè ha tingut notícia que es parlen els dies de feina, en sortir de missa, i d'estar-ne satisfeta pels dintres; de no perdre ni una de les monades que es fan, d'un tros lluny, al teatre i de semblar que està completament abstracta pel que passa a l'escenari.

Fins que arriben — al cap d'avall! — els migdies de Carnaval i li ofereixen unes hores d'alliberació, en permetre-li, sense compromís de cap mena, que el festejador vagi al costat de la seva filla, pel fet — oh, adorable simplicitat dels miraments socials! — d'haver llogat un trajo de pallasso, de tancar-se els ulls i d'extraer una mica la veu.

Les disfresses

L'ALMIRALL

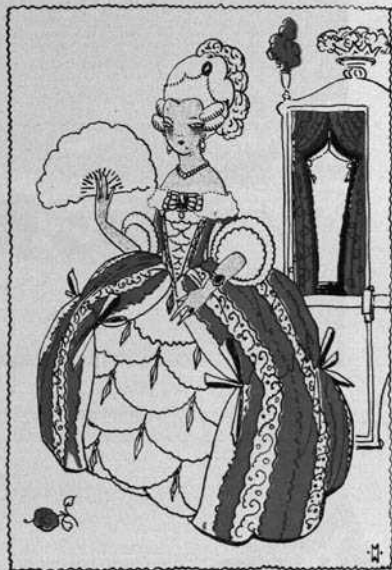
El pare d'aquest noi, com la majoria dels homes de trenta vuit anys per amunt, té una il·lusió fallida; porta dins una ambició que no ha passat i que no és probable que passi d'esser-ho.

Aquest home, que havia somniat viure independent i veure món, molt de món, es troba, per diverses causes, condemnat a la reclosió d'una botiga, rònega i fosca, de la ciutat vella i sotmès a l'esclavatge d'una clientela empalagosa i sovint intempestiva. I n'està tip i cuit.

El seu fill, però, li manté encesa la il·lusió de bell nou i ara confia veure-la acomplerta en el que és la continuació d'ell mateix. Així ha estat que, en demanar-li parer sobre la disfressa del noi, no ha sabut com qui diu mantenir secret el seu somni. Tarda tant un fill a ésser gran i, d'altra banda, és tan poc generosa la realitat!

Per això, en un esclat de fantasia, ha triat pel seu fill la disfressa d'almirall. Però, no d'un almirall qualsevol, sinó de com no n'hi ha cap altre, d'un almirall que comanda els vents del cel i els corrents de les aigües i té els dominis de totes les mars i és rebut a cada terra amb fort estrèpit de canons i alegre voliar de banderes.

tradicional

LA MARQUESA

Les mares també acostumen escollir altes disfresses per a les filles, però, no obeint a una il·lusió fallida—que elles són pràctiques de mena—, sinó inspirades pel generós instint que és llur característica més assenyalada. Potser, més que per res, pel pur goig d'embadalir-s'hi.

Una mare no troba cap cosa excessiva per a una filla. Ja, de menuda, li diu cantant «estrella» i «àngel» i, de tant en tant, enduta per un esclat de joia o de tendresa, l'alça amb les dues mans i la proclama «reina».

No resulta pas, doncs, exagerat que, en oferir-se-li l'avinentesa de Carnaval, la disfressi de gran dama, determinantment de marquesa. I li posi una complicada peruca empolvada i l'ompli de randes i de cintes. I encara se la imagini en el moment de pujar a una sumptuosa cadira de mans, entre criats amb mitja blanca.

L'engrescament, però, no li dura més del que li ha de durar. Al vespre, en treure la perucca a la noia, passa per l'imaginació de la mare la fi de la dissortada Maria Antonieta i, mentre va desant curiosament tot aquell bé de Déu d'andròmines, pensa que tanmateix ja n'hi ha prou en ésser una estimada i respectada mestressa de sa casa.

EL MAMARRATXO

Aquest és el que se'n diu un plaga. La nit de Sant Joan, va amb una cuinera del veïnat, que és gravada, a les Planes; per Corpus, adquireix un espanta-mosques i no veu cap de dona vella que no li refregui; pels Reis, envia paquets de serradures, embolicats amb paper de xocolata, a dues o tres noies que coneix.

Ell celebra, a la seva manera, totes les diades. La seva festa major, però, és el Carnaval. Durant tot l'any la prepara. Cosa vella que veu, cosa vella que arplega. És un col·leccionador de desperdici, un drapaire honorari.

En ser al temps de Carnaval, en fa una disbauxa verament impúdica. Plega, sopa amb una esgarrapada i aul a fer broma. Unes calçotes, un tarot, un frac, un paraigües foradat, una gàbia, una xemeneia, pintes, arengades, cebes, tot el que pot tragar, el converteixen en una mena de músic napolità dels draps i el ferro vell.

Surt del carrer fosc on viu, guanya ràpidament altres carrers foscos i se'n va de dret a la Rambla. Avença amb una gran formalitat, com qui compleix una missió important, una mena de prometença, un ritu d'una religió idiota.

Bon punt el veuen, colles de joves l'aturen i l'envolten, fent-lo ballar a la manera d'un ós, i li abonyeguen el berret i li aixafen la gàbia. Ell ho soporta tot en silenci, fins que els altres se'n cansen o un guàrdia l'allibera.

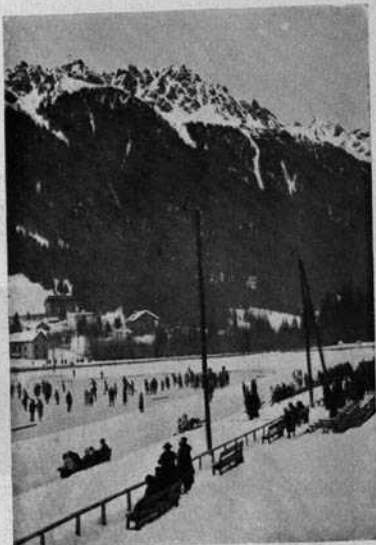
Costa, realment, molt de comprendre la broma que fa el mamarratxo, anant, com va, sol i amb les passades que ja sap que li han de jugar. Però bé s'hi ha de divertir quan amb tanta afició i constància l'home s'hi dedica. No ho entenem. És veu ben bé que en la qüestió del disfrutar encara els savis ens han de descobrir no pocs aspectes.

A CHAMONIX

*La gran pista
de patinar*

*Bill Steinmetz, corredor
d'«ortesses» americà*

La senyoreta Andreé Foly, campiona a França de figures, i el senyor Bonnet, entrenant-se.

Foto. Henri Manuel

A SAINT
MORITZFots
Sánchez-Català

*La senyoreta Kettie fent
el passeig matinal amb
patins i amb un ardit
infant als braços.*

*Al gran hotel
Rink, el senyor Vit-
te, campió de patí a*

*La mateixa senyoreta
Kettie, lliurada a ele-
gants i arriscats exerci-
cis de patinatge.*

*Suïssa, demostra
les seves habilitats
amb un divertit salt.*

*Patinant amb squis, substituït l'usual cavall, en
la pista del gran hotel Rink.*

*El senyor H. G. Martin, del tim americà, damunt del
seu aparell «Scarlet Runner».*

acostala

*Vestit per a la tarda, de morè blau marí, guarnit amb «chinchilla» i galó blau i rubí.
(Model de Josep Paquin)*

*Trojo de crepó romà pàl·lid, ornat amb broderies d'or vell.
(Model de Barget Blanc).*

primavera...

Manuel

Vestit de gabardina grisa,
amb volants, i brodats
blaus.

(Model de la casa
Dumillett).

Trajo de tricotina blau
mari, guarnit de llana
blanca, i el cos de crespó
de xina blanc.

(Model de la casa Linker).

CONTISTES ESTRANGERS

DUES BUFETADES

un carrer de Budapest, a les dues d'una tarda assolada de tardor. Juli i Alfred van a casa, sortint de l'escola, amb els llibres sota el braç. Cap dels dos té disset anys.

Juli. Fa deu minuts que no bades boca.

Alfred. No.

Juli. No et trobes bé talvegada.

Alfred. Em trobo perfectament.

Juli. Estàs ensopit tot avui.

Alfred. Si... Estic ensopit.

Juli. Per què?

Alfred. Per què les dones son tan enganyadores.

(Una pausa).

Juli. Et refereixes a Vilma?

Alfred. Naturalment... a Vilma. A qui, sinó?

(Una altra pausa).

Juli. Què ha fet?

Alfred. Res de particular. Es enganyadora, vetaquí. Totes les dones en son.

Juli. Què ha esdevingut?

Alfred. Coneixes la Torre de l'aigua a l'illa Margarida?

Juli. Si.

Alfred. Cada tarda s'hi apleguen molts companys nostres i moltes noies. Ella hi jo hi anavem també.

Juli. A la Torre de l'aigua?

Alfred. Si. Cada tarda, a les sis. Ella deia que tenia lliçó de música, i jo deia que havia d'anar a la biblioteca. Ens trobavem al peu de la Torre i passejvem sota els arbres, com fan tots els enamorats; però el nostre passeig era ben innocent; no la besava un sol cop perquè ella tenia por que ens veiés algú.

Solament l'agafava pel braç i tot caminant, parlavem de l'esdevenidor, de quan seriem casats i de coses semblants. I algun cop ens barallavem pel seu professor de música. Jo n'estava una mica gelós. I procurava engelosir-la també; però, noi, no en sortia pas. És massa cixerida. Tanmateix, m'estima...

Juli. Bé, però què ha passat?

Alfred. Ara hi arribo... Com te deia, ens reuníem sempre a la Torre de l'aigua, fins un dia que la seva mare va interceptar una carta. La culpa és meua. No hauria d'haver-la escrita, i menys d'esmentar-hi la Torre de l'aigua. Podia haver-me acontentat

de posar «en el lloc de costum», però, com un babau, vaig escriure, «a la Torre de l'aigua». La mare interceptà la carta, però no en digué un mot a Vilma. I a l'endemà, a la tarda, va espisar com

Vilma es lligava la trena amb una cinta nova i quan la noia va dir «lliçó de música», la mare va fer semblant de creure-ho.

Però la va seguir. Comprens?

Juli. Oh!

Alfred. Va ésser horrible. Jo era davant la Torre sense sospitar res. I va comparèixer Vilma «Hola!», «Hola!», varem dir-nos i de bracet varem caminar cap als arbres. Li vaig demanar si m'estimava, i em va respondre que sí, naturalment. Li vaig demanar si m'estimava molt, i ella em

va dir: «Molt». Jo vaig fer: «Tadoro». I ella va dir: «No pas tant com jo a tu». I jo vaig tornar: «És impossible que ningú sigui tan adorat com tu ho ets per mi». I en aquest precís moment la seva mare sorgí de trascantó com un bou.

Juli. Què dius, com un bou?

Alfred. Com un bou femella. Va plantar-se davant nostre. De bon grat m'hauria fet fonedís, però no podia pas deixar sola a Vilma, enmig del traspall... No em va dir una paraula. No li esqueia: no em coneix. Però va encarar-se amb Vilma i va exclamar: «De manera que aquesta és la teua lliçó de música! De manera que per això t'has lligat la trena amb una cinta nova!» La pobreta Vilma no va saber que respondre.

Només tremolava de cap a peus. Aleshores, tot d'una, la seva mare alçà la mà i abans que jo pogués adonar-m'en, paf, li venta una bufetada a Vilma... una terrible bufetada en la cara.

Juli. En la cara?

Alfred. En plena cara! I, sense que jo pogués dir paraula, l'agafa pel braç i se l'emporta. Vaig restar mirant-les.

No cal que et digui quin malestar vaig sentir. Però estimava més que mai a Vilma, perquè comprenia com en devia estar d'humiliada, després d'haver estat bufetada en la meua presència. I vaig tornar a casa.

Juli. I això és tot?

Alfred. No. Ara vé el pitjor. L'endemà vaig escriure a Vilma, proposant-li de trobar-nos el dijous a la Torre de l'aigua. La vaig

convèncer que seriem més segurs que mai perquè, després del que havia passat, la seva mare no podia sospitar que hi tornéssim.

Juli. I va comparèixer?

Alfred. Sí. Es va plànyer com si la ferida fos incurable. Vaig comprendre que estava humiliada. No cessava de repetir: Si almenys no ho hagués fet davant teu! Si m'hagués pegat a casa, no m'hauria fet la meitat de mal! No trobava res a dir per consolar-la. Vilma és una criatura terriblement orgullosa. No va aguantar gaire estona. Va marxar aviat cap a casa. I, mentre jo tornava tot consirós cap a la meua, vaig tenir una idea.

Juli. Quina idea?

Alfred. Una idea per llevar-li la colfessor d'aquella bufetada, que havia rebut per culpa meua.

Juli. Com?

Alfred. Si jo no hagués escrit aquella estúpida carta, la seva mare no l'hauria pegat en la meua presència. Aleshores, la sola manera d'aconçolar-la era de fer-me bufetejar pel meu pare davant d'ella. Va veient?

Juli. No.

Alfred. Es ben senzill. Jo escric al meu pare un anònim.

«Estimat senyor; cada dia a les sis el seu fill es troba amb una noia a la Torre de l'aigua de l'illa Margarida. Si no em creieu, aneu-hi vós mateix, espieu-los i clauen un bolet al grandíssim pillastre.» Signat: «Un amic».

Juli. I li vas enviar?

Alfred. Certament. El consell de donar un bolet al grandíssim pillastre no era estrictament necessari. Conec molt bé el meu pare; i estava segur que si m'atrapava em pegaria per propi impuls. Però em calia estar-ne absolutament segur, per estar tants a tants amb Vilma. Ella havia rebut de la seva mare com pertoca a una dama; jo havia de rebre del meu pare com pertoca a un cavaller. Així no tindrà cap raó per sentir-se humiliada. No trobes que era una idea cavalleresca?

Juli. Completament.

Alfred. Vaig enviar l'anònim, i pel posat del meu pare vaig comprendre que havia fet efecte. No em perdé de vista en tot el dia i a un quart de sis, quan estava a punt de sortir, va dir-me cap on anava. Vaig respondre: «A la biblioteca». I, quan vaig ésser al carrer, de cua d'ull vaig veure que em seguia. Em vaig alegrar qui sap-lo. Vaig arribar a la Torre i vaig aturar-me. El meu pare m'espia des de darrera uns arbres. Cinc minuts després arribava Vilma. «Hola!», «Hola!», varem dir-nos. «Com te trobes?», «M'estimes...» La vaig agafar pel braç i varem caminar cap als arbres. I, quan ja hi

erem, el vell de casa surt de trascanó i ens atura. —

«A la biblioteca, oi? Poca vergonya!» — Va engagar-me una tirallonga d'impropis i abans d'acabar — talment com si jo hagués fet el pro-

grama — paf, em dona una bufetada amb la mà ben oberta. — «Apa. Cap a casa...» va rondinar, empenyent-me. Però, abans de separar-se de Vilma, va llevar-se el capell per saludar-la. Va ésser un acte de cortesia. Li vaig agrair. — *Juli.* Sí, si, va estar bé. — *Alfred.* L'endemà vaig tornar-me a trobar amb Vilma. Què penses que va fer? Riure de mi.

Juli. Va riure?

Alfred. Va riure... Deia que la expressió de la meua cara, quan el meu pare em va bufetejar, era la cosa més còmica del món. I no podia estar-se de riure... Aleshores li vaig explicar com tot havia estat una combinació meua. Li vaig ensenyar una còpia de l'anònim i vaig dar-li entencent que m'havia humiliat per a fer-li oblidar la seva humiliació, cosa que, ben mirat, no la podia fer riure. Però ella riu que riuràs, com una ximpleta, i, quan li vaig reprotxar, ella que em diu: — «No hi puc fer més. D'ençà que sé que el teu pare et pega, no et puc respectar gens ni mica».

Juli. Això et va dir?

Alfred. Sembla, mentida oïl... Doncs això em va dir. Jo sentia que les galtes se m'enconien més i més. No podia dir un mot, i, com més humiliat em veia, ella més s'enverexinava. «Si haguéssis vist com n'estaves de ridícul quan ell et va pegat», va dir. «Faig esforços per seguir-te estimant. Però no puc. Estic completament desil·lusionada.» — Aleshores va separar-se de mi amb el seu posat burleta i jo vaig marxar tot sol. Encara la sento riure.

Juli. I no hi ha hagut res més?

Alfred. Res més. (Una pausa).

Juli. No val la pena que t'hi enfandis. És una noia voluble.

Alfred. Totes són iguals... Ves que se'n treu de comportar-se com un cavaller? Et deixes bufetejar en plena cara, i elles se t'en riuen.

Juli. Tu pensaves que t'estimaria més després d'un sacrifici com aquest.

Alfred. Sí, i això es el que em desconcertà. Jo bé la vaig estimar més i fins respectar més, d'ençà que la seva mamà li va donar la bufetada... Però ella és tan poca-solta! No la entenc, vaja, no la entenc!

Juli. Jo tampoc. (Tots dos caminen i branden el cap consiriosament.)

FERENC MOLNAR
TRAD. DE CARLES SOLDEVILA

LES EXPO

RAMON CASAS

(Saló Parí)

Fots. Serra

SANT BENET

INTERIOR

S I C I O N S

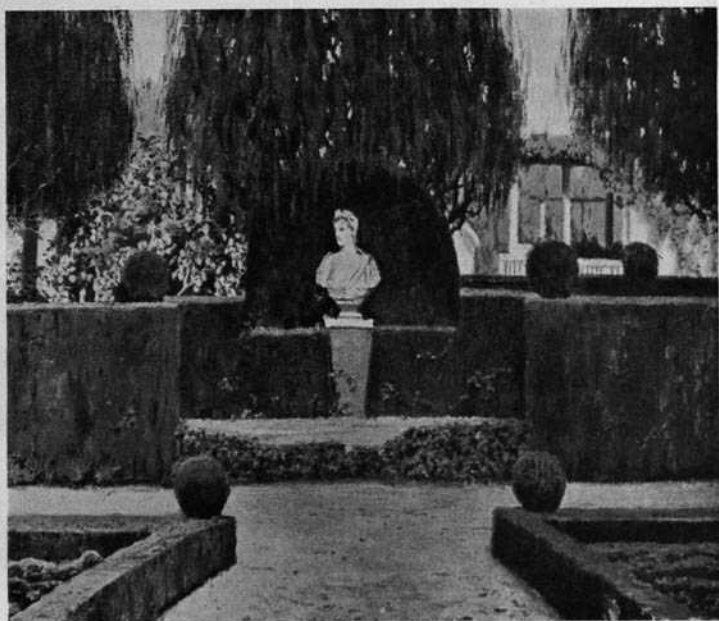
SANTIAGO RUSIÑOL

(Saló Paró)

Foto, Serra

LLAC DE LA VILLA FALCONIERA

JARDÍ DE CA-
SA EL COMTE
DE GUÉLL

CASAMENTS
DISTINGITS

*Senyora Maria Rosa Martí
Senyor Josep M.ª Serra*

Photo-Estadí Arenas

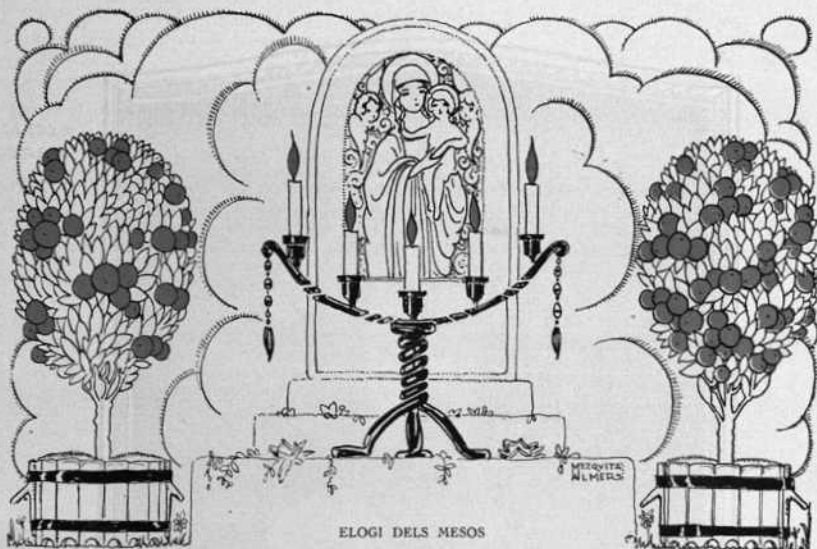
*Senyora Maria Aquerensas
Senyor Edoard Sagera*

*Senyora Eleira Razo
Senyor Joep Oliva*

*Senyora Elvira Pastnal
Senyor Joan Sabater*

ELOGI DELS MESOS

FEBRER

El segon mes de l'any, curt de durada, és també curt de geni. El Carnaval, que ho sap, acostuma a agafar-lo pel seu compte i en fa el que vol.

Per la berganteria d'En Carnestoltes, el mes de febrer sembla un mes de facècia i de pocs escrúpols. En efecte, n'hi ha prou amb posar-se una capa de colors virolats i tapar-se el rostre amb una màscara per poder, com diu la gent, tirar el dret.

La mitja veu i l'esguard recollit, que són els majors encisos de la terra, es perden ofegats en aquest mes per la veueta estrident i la mirada provocativa. El febrer és l'hivern de la discreció i de l'honestat.

L'única raó que fins a cert punt podria al·legar-se en favor del Carnaval va esvaint-se cada vegada. Ens referim al Carnaval-espectacle, amb el seu esclat de color i de soroll, amb el seu valor d'evocació, amb la seva disbauxa fatxendera i magníficent. Però el cert és que d'any en any el Carnaval compareix amb major pobresa i es veu condemnat a fer el que acostuma el noi de casa bona que s'ha barrotat la fortuna, és a dir, viu del seu crèdit antic.

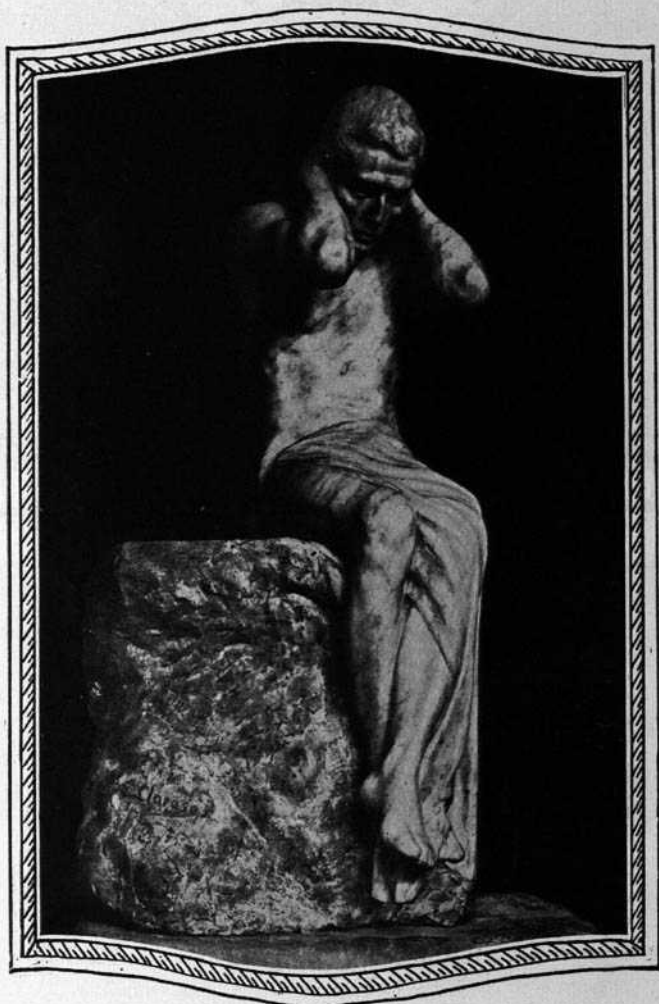
Perquè és tan curt de geni, doncs, el febrer tindria una mala anomenada. La tindria, si no fos que el cel i la terra s'ajunten per tal de llevar-li.

Així és que pel febrer s'escau la festa tan tendra i simbòlica de la Candelera. A primeries del mes, es presenta la Mare de Déu, en mig d'una bella escampadissa de candeles de color, amb les flames enceses i palpitants com a cors enamorats.

I és en homenatge al febrer que a les hortes, sota la protecció de les aigües de les muntanyes i el veïnatge de les de la mar, els tarongers ofereixen, entre la verdor negreant del seu fullatge, la gràcia daurada de les primeres fruites de l'any.

Si una veu viva i amorosa redimís el comte Arnau, bé poden redimir el febrer el bategar d'unes candeles de cera i l'amor, en forma d'ofrena, d'unes taronges.

BLAI

ESCULTURA
MODERNA

Fot. Serra

"Cansat", marbre d'Enric Clarasó

ALBUM DE LA
GENTILISA

Senyoreta Isabel Llorach

Fot. E. Daniel

CARNAVAL O
FARSA DE

L'ETERNA
L'AMOR

LA PRIMERISSA

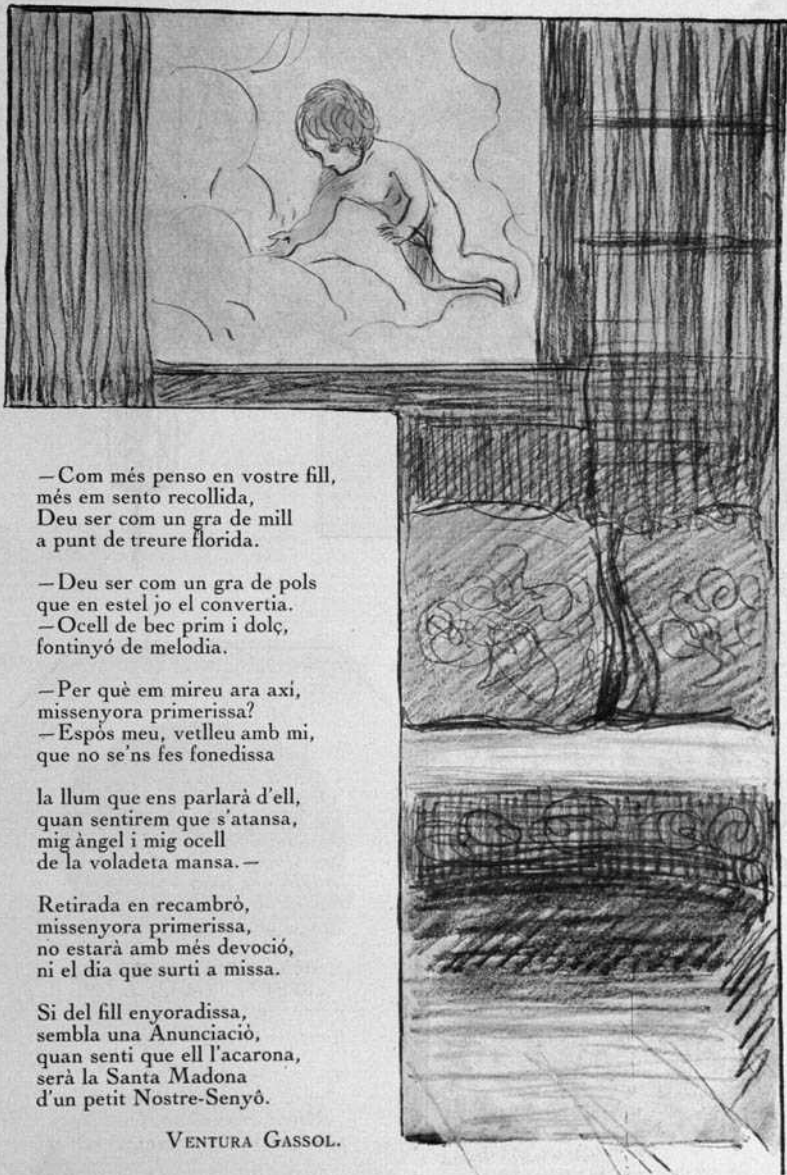
Retirada en recambrò,
medita la primerissa,
no estarà amb més devociò,
el dia que surti a missa.

Sota el blau cinyell de lli,
graciosa, la cintura
li ha prèu un tomb més fi
que el d'una fruita madura.

En la seva soledat,
sembla una Santa-Maria,
que escolta amb humilitat
l'àngel que el cel li envia.

Estrelles de més clarò,
ocells de veu melindrosa,
pareu-vos al finestrò,
que està un xiquet enyorosa.

De puntetes, l'espòs seu
ronda la cambra i vigila:
— Esposa meva, què feu,
tan callada així i tranquil·la?

— Com més penso en vostre fill,
més em sento recollida,
Deu ser com un gra de mill
a punt de treure florida.

— Deu ser com un gra de pols
que en estel jo el convertia.

— Ocell de bec prim i dolç,
fontinyó de melodia.

— Per què em mireu ara axí,
missenyora primerissa?

— Espòs meu, vetlleu amb mi,
que no se'ns fes fonedissa

la llum que ens parlarà d'ell,
quan sentirem que s'atansa,
mig àngel i mig ocell
de la voladeta mansa. —

Retirada en recambró,
missenyora primerissa,
no estarà amb més devoció,
ni el dia que surti a missa.

Si del fill enyoradissa,
sembla una Anunciació,
quan senti que ell l'acarona,
serà la Santa Madona
d'un petit Nostre-Senyó.

VENTURA GASSOL.

*Gran capell de palla d'hàlia,
guarnit amb plomes de fantasia.*

*(Model de la casa
Marguerite-Léonie)*

CAPELLS PROXIMA

*Toca de color marró, orna-
da amb cinta de morè i sati.*

*(Model de la casa
Germaine Page)*

Foto. H.

PER A LA TEMPORADA

*Capell de palla «beige», ornat
amb cinta de more «picots» i vellut.*

*(Model de la casa
Jane Blanchot)*

Manoni

*Petit capell de more, guarrit
amb cinta de plata i grisa.*

*(Model de la casa
Hélène Goguey)*

DARIUS VILAS

LES EXPO

(Galeria
Layelano)

CAMPRODON

MONESTIR
ABANDONAT

Foto. Serra

S I C I O N S

FRANCESC LABARTA

*(Galeria
Arauc)*

CENTELLES

R O S T O L L S

Fot. Serra

Caricatures al·lòtiques a escenes carnavalesques de l'època (1869). Al peu d'una llegenda en català del que aleshores es parlava.

EL CARNAVAL BARCELONÍ

Els més pessimistes asseguraven que el Carnaval barceloní és mort; d'altres més optimistes no admetien la certesa de la defunció, però reconeixien que passa una malaltia llarga i atúrdida, que li treu l'humor i el fa ésser, de més a més, pocasolta i mal crioat.

Nosaltres ens abstenim de donar una opinió categòrica. No obstant, per les mostres que cada any veiem, hem d'admetre que el xirri personatge ha perdut molt i que, pel que toca a Barcelona, no arriba a ésser ni l'ombra del que havia estat anys endarrera.

Seria una pretensió excessiva voler donar a entenent que el Carnaval a Barcelona hagi tingut mai la magnitud, el ressò dels famosos Carnivals de Venècia, de Roma o

de París. No, certament; el nostre Carnaval sempre, àdhuc en el seu millor temps, fou una cosa bastant més modesta que el de aquelles ciutats, però també és innegable que durant alguns anys, almenys, l'adveniment del Carnestoltes significava l'entrada d'un curt període de gatzara i d'esbojarrament, en el qual l'enginy i l'entremaliadura picant donaven un atractiu especial a les festes sumptuoses o populars que amb tal motiu s'organitzaven a la nostra ciutat.

Segons conta un distingit i erudit escriptor, el ressorgiment a Barcelona d'aquesta festa comença a mitjans del segle passat, per una curiosa iniciativa particular. Diuen que un menestral de Barcelona, en una de

Anaven signades amb el pseudònim de «Raspa». Hi resulta evident l'influència de la caricatura francesa de l'esmentada època.

Invitació per al ball (1874) a profit de les Escoles gratuïtes franceses.

Invitació per al ball (1875) del popular «Taller Beldufo».

Invitació per al ball (1876) a profit de la Societat italiana de beneficència.

D'una col·lecció de proves modernes d'antics bousos, editats amb destina-

ARRIBADA DEL CARNESTOLTES

les clàusules del seu testament, vinculava a l'herència l'obligació de perpetuar la facècia del Carnestoltes de la manera que ell l'havia iniciada, amb veritable satisfacció dels seus conciutadans. L'hereu, que era el fill d'aquell barceloní de bon humor, per tal de complir dignament la voluntat del seu pare, reuní uns quants companys amb els quals fundà la cèlebre "Societat del Born", de la que fou president perpetu el senyor Sebastià Junyent, conegut d'una manera més extensa per l'"Espardenyer del Born".

Aquesta Societat posà un entusiasme exemplar en l'empresa d'animar el Carnaval. Al Born es bastí un petit palau en el qual s'estatjava el rei de la broma, s'hi posava malalt i al tercer dia s'hi moria fatalment. Uns quants dies abans es penjava una bomba amb una corda al mig del carrer del Rec, des de la qual un ninot, proveït d'una ullera de llarga vista, sotjava l'arribada del grotesc personatge, al que es dispensava una rebuda pintorescament fastuosa.

El senyor Ll. Labarta, de qui prenem

Reproducció parcial d'una prova, abans de lletra, d'una alica dedicada al Carnaval. Forma part de la col·lecció del senyor Esteve Nadal i es troba actual-

ment guardada a la Secció d'imatgeria popular de la Conservadoria de gravats, anexas a la biblioteca del museu de la Ciutadella d'aquesta ciutat.

Reproducció parcial d'una prova, també abans de l'entrada, d'una altra aca dedicada al Carnaval. Fou estampada l'any 1870 i porta l'adreça del

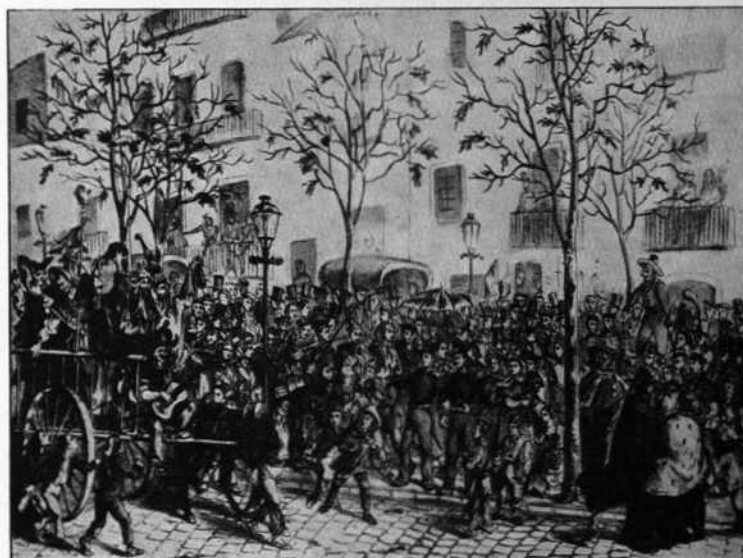
conegut establiment del Bon de la plaça Nova, que durant molt de temps ha quasi monopolitzat el comerç d'imatgeria popular catalana

aquestes lleugeres notes, diu que en 1840 es celebrà per primera vegada l'enterrament del Carnestoltes, organitzant-se i sortint la comitiva amb grotesca solemnitat del carrer de la Claveguera. En 1857 es passejà el ninot de Carnestoltes en un cotxe descobert, tirat per quatre cavalls emplomallats, entrant el personatge a tots els teatres i cafès

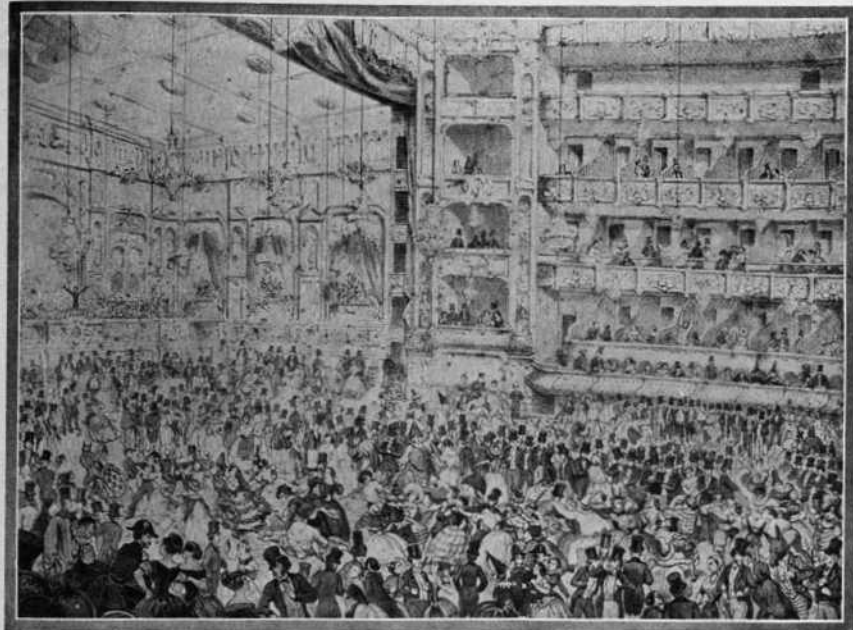
que amb tal motiu estaven plens a barrotar, essent el Carnaval de 1860 el que revestí major esplendor dels d'aquella època.

Durant aquells tres dies, les Rambles anaven de gom a gom per fer-s'hi la famosa Rua; nombroses comparses recorrien els carrers amb alegre cridoria i la gent se atapeïa als cafès per sentir els estirabots de

DIUMENGE DE CARNAVAL

D'una sèrie litogràfica representativa de costums populars barcelonins, editada a mitjans del segle passat.

les disfresses o presenciar algun esbronc fenomenal.

La llibertat d'aquells dies s'aprofita enginyosament per satiritzar innovacions o antiguitats o per ridiculitzar tendències o personalitats polítiques. Pels volts del setanta, quan era més encesa que mai la guerra entre els escriptors catalans, amb motiu de l'ortografia i especialment dels plurals, els partidaris dels plurals en «as» guarniren un gran carro simulant un castell feudal, en el qual anaven uns guerrers truculents amb un lema que deia: «Som els hostes de les «es»; floralejar i res més».

EL BALL DEL LICEU DE L'ANY 1870

Dibuix d'E. Planas

Tanmateix els Carnavals han degenerat un bon xic; la broma s'ha tornat grollera i po-

casolta o s'ha industrialitzat sense cap mica d'esplendor. I, ben mirat, potser en aquest aspecte hi hauria el camí de salvació per aquestes festes populars. És clar que difícilment es revifaria l'enginy i el gust de la facècia d'aquell temps, però, si les grans empreses comercials hi posessin el coll, recorrent a tots els mitjans que la indústria moderna proporciona, podria obtenir-se una brillantesa molt superior a la d'aquella època.

AGUSTÍ PLANELLA

LA MORT DEL SÀTIR

Frís de Pere Brebiste, pintor i aiguafortista francès del XVIII^{on} segle.

PINTURA FEMENINA

LES EXPO

Foto. Gil

(Galeria Targelano)

LES MEVES FILLES

Quadre de Maria Mantadas de Caparà

Foto. Serra

(Saló París)

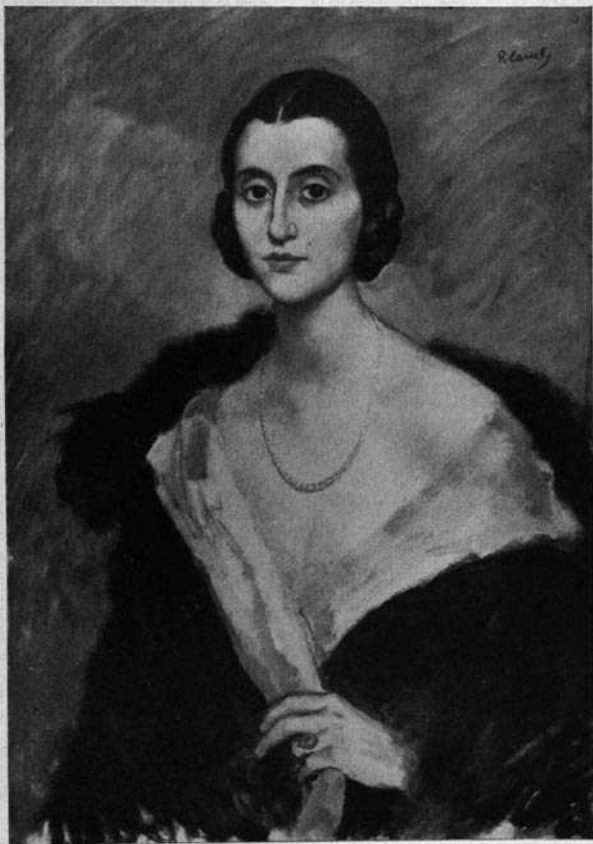
JARDÍ PRIMAVERAL

Quadre de Maria Rucinat de Planà

S I C I O N S

UN BELL RETRAT

(Galeries
Dalmau)

Fot. Serra

SENYORA ROSA FARRÈS DE MERCADÉ

Pintrura a l'oli de Ricard Canals

CRÒNICA DE SOCIETAT

Vària.—L'actuació de la companyia italiana de Vera Vergani i Giuglio Cimara als teatres Goya i Romea, ha donat lloc a que s'organitzessin diversos actes en honor de tan notables artistes italians.

Un d'ells tingué lloc a l'Hotel Ritz, organitzat pel cònsol d'Itàlia Comm. Mazini, assistint-hi, demés dels homenajats, altres artistes i nombroses famílies invitades.

entre elles, les de Piazzì, Yerobi, Cortés, Bulbena-Salas, Gil de Roma, Cabot, Monegal de Cunill, Morris, Rusiñol de Planàs, Jover, la Cruz, Sladys Baker, Serrate, Picavea, Morera, Artoll, Medina, Redondi, Carandini, Catarineu, Verdaguer, Mac-Crovy, Muntaner i altres.

Se serví un delicat te i la senyora Vergani fou obsequiada amb un preciós ram de flors.

—L'elegant senyoreta Isabel Llorach, també obsequià exquisidament els esmentats artistes, amb una festa al seu palau del carrer de Muntaner.

Com totes les celebrades en aquesta casa, constituí una nota de bon gust i de distinció.

Vera Vergani i Giuglio Cimara foren objecte de tota mena de distincions per part dels concurrents.

Entre aquests, recordem la marquesa de Julià i filla Maria del Carme i germana Josefina, comtessa de Santa Maria de Sans i filla, comtessa vídua de Churruga i filles Mercè i Maria Teresa, marquesa de Ferrer Vidal i filla, marquesa de Camps i filla Pilar, vescomtessa de la Laguna, marquesa de Vilanova i Geltrú, senyora vídua de Vigo i filla, vídua de Rivas i filla, senyora de Ros, senyora de Bufalà i filla Marianeta, senyora de Ferrer Vidal (Lluís) i filla Alicia, senyora vídua de Boada i filla Montserrat, senyora de Fabra (En Joan), senyora de Pallejà (En Josep Maria), senyora Fàbregas de Garcias, senyora Baladia de Massó, Monegal de Cunill, Llopis de Sicart, Barnet de Garriga, Trénor de Pasqual i filla Montserrat, senyoreta Clementina Coll, senyora Mas de Caralt i filla Maria Lluïsa, etc.

Després de servir-se el te, es ballà animadament.

Amb la senyoreta Llorach atengueren els seus invitats la senyora de Ferrater i la seva filla Núria, la senyora de Mercader i la senyoreta Mercè de Ferrater-Bofill.

—Organitzats per un grup de senyores de la societat barcelonina, que presideix la dama Edith Llauredó de Ferrer-Vidal, es celebren uns tes, els dissabtes a la tarda, a l'Hotel Ritz.

—Han estat elegits presidents del Círcol Equestre i del Liceu, respectivament, els senyors Albert Rusiñol i Josep d'Arquer.

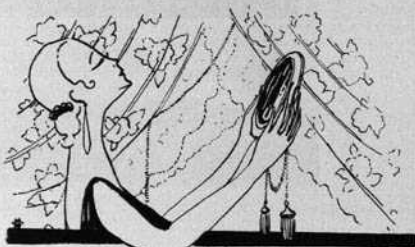
Ball.—La Junta de Dames de la Creu Roja donà, la nit de Reis, un ball a l'Hotel Ritz.

Els salons de l'Hotel es van veure animats d'una nombrosa concurrència, en la qual figuraven les principals famílies de la bona societat.

Amenitzà l'acte una orquestrina de tzigans.

A mitja nit s'obrí el bufet, esplèndidament servit.

Entre la concurrència que hi havia, recordem la duquesa de Santàngelo, marqueses de Julià, de Castellflorite, de Villamediana, de casa Fontanellas, de Vilanova i Geltrú, baronessa de Segur, comtesses de Santa Maria de Sans, de la Vall de Canet i de Figols, vescomtessa de la Laguna, senyores i senyoretas de Monegal, de Conill, Vidal, Sala de Rocamora, Llopis de Sicart, Despujol de Magarda, Llorach de Mercader, Fàbregas de Garcias, Reig de Bosch i Labrús, Huelín de Rocamora, Mata de Soler, Elías de Molins de Quer, vídua Sanz Selma, Berenguer vídua Ciurana, Corts de Pons i Tusquets, Garriga d'Arquer, Palau vídua Puig, Capella d'Olanó, Massó de Casas, Sarriera de Sabater, Leonart de Cardona, Boada de Fabra, Cardús de Farrerons, Milà d'Estruch, vídua Anet, Marly-Cros, vídua Villavecchia, Mercader de Carreras, vídua Rosal, Llauredó de Ferrer-Vidal, Romero de Palau, Recolons de Serra, Salat de Ferrer, Alvarez-Vega, vídua Leucona, Núria Rusiñol, Dolors Arolas, Clementina Coll, Alicia Ferrer-Vidal, Maria Lluïsa Ferrer-Borràs, Maria Quer, Rus Carreras, Montserrat i Carme Sabadell-Moxó, Maria Lluïsa i Josefina Bosch i Labrús, Montserrat i Mercè Despujol, Eulàlia Fàbregas, Mercè Breda, Emilia Torres, Martina Usatorre, Mercè Macaya, Carme Carreras-Candi, Carme Rocamora, Maria

Soler, Arís Picavea, Maria Antònia Villalonga, Carme Julià, Margarida Maristany, Maria Cardona, Conxita Girona, Marcília Palau, Teresa Cortés, Lluïsa Fradera, Dolors Sabater, Nativitat Rosal, Isabel Marfà, Mercè i Pepeta Membrillera, Carme Olona, Madrona i Eugènia Estruch, Maria Damians, Magdalena Marty, Rosalía Rivière, etc.

Naixements. — Ha infantat un nen la senyora Rita Masó i Gollerichs, muller del nostre amic En Melcior Rovellat.

— La senyora Isabel Agulló de Arias, filla del prestigiós periodista En Ferran Agulló, ha infantat una nena.

— També ha donat a llum una noia la senyora Roser Bosch i Labrás de Castellví.

— La senyora Clotilde Ricart i Roger, marquesa de Montsolís, ha infantat un noi.

Casaments. — A l'altar major de la parròquia de la Puríssima Concepció, tingueren lloc les noces de la senyoreta Adela Lobo i Vidal, amb el jove En Baldozer Lligé i Casas, fill de l'ex-diputat En Joan Lligé.

Beneí la unió el senyor canonge doctor Gabriel Auguet.

Signaren l'acta matrimonial els senyors Joan Cantí i Canals, Claudi Planas, Enric Maynès, Eudard Recasens i Manuel O'Jaine d'Elías.

La capella de música de la parròquia executà triades composicions, i a l'acabament, es cantà la Salve Regina.

— A la capella de Nostra Senyora de l'Esperança, es celebrà la boda de la senyoreta Xàvia Montey i Bofill amb el jove N'Alfons Sanz.

— A l'altar de la Mare de Déu de Montserrat de la parròquia de Sant Just i Pastor, s'uniren en matrimoni la senyoreta Montserrat Guixà i Romà amb el doctor Josep Maria Julià i Masriera.

Actuaren de testimonis els doctors Joan Soler i Pere Mayol, per part del nuvi, i els senyors Josep Pradell i Albert Fontana, per part de la núvia.

— Al cambril de la parròquia de la Concepció, tingueren lloc les noces d'En Santiago Sans i Fuster amb la senyoreta Na Dolors Casals.

Actuaren de padrins, per part del nuvi, l'ex-conseller de la Mancomunitat En Pere Lloret, i, en representació del doctor Ribera, N'Enric Aiguadé, i, per part de la núvia, ho foren el general Francesc de Mercader i la seva muller Na Lluïsa Llorach, i En Rafel Llusà, en nom d'En Francesc Cambó.

Acabada la cerimònia, els invitats es traslladaren al Metropolità Hotel de l'avinguda del Tibidabo on es serví l'àpat, regnant alegria juvenívola.

Prometages. — Per a el jove En Felip Salvador de Soler, ha estat demanada la mà de la senyoreta Maria Antònia Torres de Canals.

— També ha estat demanada la mà de la senyoreta Montserrat Bernadas per al jove En Manuel Villar i Arnau.

Teatres. — Segueix veient-se molt concorregut el teatre del Liceu.

Cal consignar les vetllades de la represa d'«El Cavaller de la Rosa», i de «Falstaff» amb el debut de l'eminent bariton Pasquale Amato.

Al Romea continuen donant-se, amb el favor i l'èxit que ja els són característics, les vetllades selectes de teatre nacional i estranger.

L'habitual concurrència del Goya, vé trobant, amb l'actuació de la Companyia Morano, seguides avinenteses de demostrar la seva adhesió a aquest elegant teatre.

A El Dorado el nombrós públic, de tarda i de nit, tan constant, es torna a ben retrobar amb les sessions de varietats, que tanta popularitat han donat al distingit col·lisseu de la plaça de Catalunya. Hi ha obtingut fervorosos aplaudiments, amb el seu repertori de cançons i balls mexicans, l'artista valenciana Maria Conesa.

Participacions de boda. — S'anuncia per al pròxim mes de mars la boda d'En Lluís de Prat i de Lezcano, jutge de Mataró i fill del magistrat del Suprem, En Ferran de Prat, amb la senyoreta de Batlle, filla del notari i ex-diputat En Narcís Batlle i Baró.

— Per al mes d'abril està senyalada la boda de la senyoreta Pilar de Carrasco i Milà de la Roca amb En Carles de Montoliu i de Duran, fill dels barons d'Albí.

Assalts. — Mes de Carnaval, de disfresses i alegria...

Rendint-hi tribut, sabem d'algunes famílies de la bona societat barcelonina que preparen la celebració d'assalts a l'objecte de reunir les seves amistats. Com és tradicional, s'hi ballarà llargament i el xampany coronarà la festa.

Podríem dir noms. Preferim no fer-ho, conservant, per part nostra, l'aire de mitja sorpresa que han de tenir aquesta mena d'actes.

La nostra informació, doncs, també està d'acord amb el caràcter del mes: és una informació que no es descobreix, porta antifaç.

A LES ACABALLES DE LA

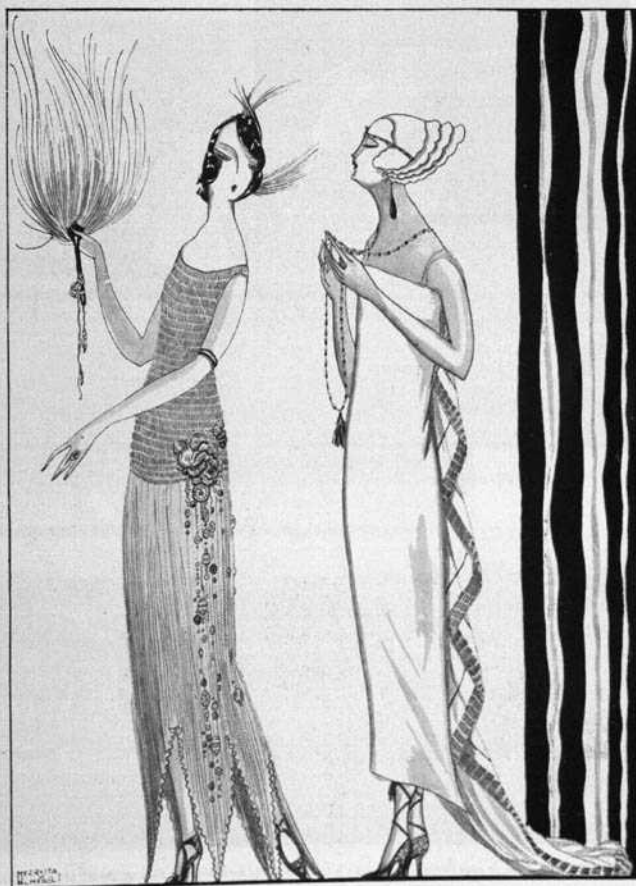
temporada, la moda, tot mantenint la línia esbelta, inclina el gust vers les mànecues amples, flotants, i les faldilles dobles o triples o amb molts volants.

EN ELS TRAJOS DE NIT,

segueix sent dominar les broderies de perles. Deixa, però, un camp molt vast per a la fantasia, exigint, això sí, brillantor i suntuositat en les creacions.

ELS ES

PORTS

Sta. Marnet, campiona de tennis de Catalunya

Regates de balandres al port de Barcelona

Aspectes de la cursa internacional de esquí a La Molina, organitzada per la S. D. E. de M. del Centre Excursionista de Catalunya

Un interessant moment del partit d'hokey, jugat en el camp del Reial Polo Jockey Club de Barcelona, en homenatge a l'equip campió

L'equip campió: senyor Casas, Giró (E), Bellver, Argemí, Salviatgani (L), Ricola, Salviatgani (P), Llanat (J), Giró (E), Llanat (L) i Saperina

Aquí tenta un àgil i robust excursionista, proclamant l'excel·lència del seu esport. Ha fet una llarga caminada i ara en reposa al cim mateix de la muntanya, tot contemplant la pompa magnífica del sol ponent a través dels espirals de la seva pipa.

Altament, és un bell bois gravat per J. Canyella i que serveix de marca per aquest any a l'establiment per a venda de capells del Sr. Prati, al carrer de Perando. Com que veu-la un bon gust no gaire freqüent, ens complacem a reproduir-lo.

Fotografies de la benedicta de cavalls, el dia de Sant Antoni, al Reial Polo Jockey Club d'aquesta ciutat

Foto. Maria

Luigi Almirante

ARTISTES
de la companyia italia-
na que actuà el mes pas-
sat al Goya i al Romea

Luigi Cimara

Gauchita Risone

VERA

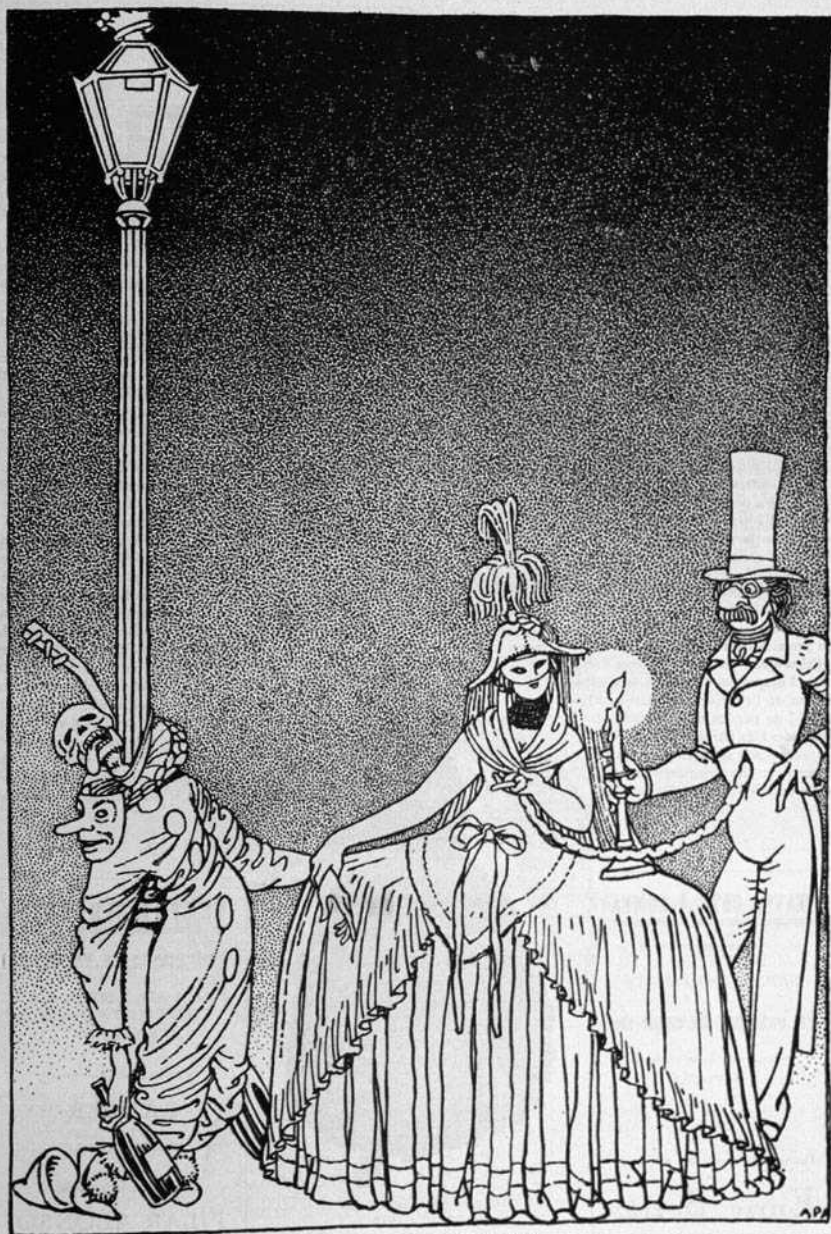

Lia Orlandini

VERGANI

Ruggero Lupi

FANTASIA DE CARNESTOLTES

ELS ESPECTACLES

Les dificultats que tradicionalment oposa el mes de gener a l'esplendor de les activitats teatrals són, no es pot negar, aquest any força dures, degut a moltes i diverses causes, algunes de les quals, especialment, no ens és possible de comentar. Tampoc, potser, és feina nostra. Limitem-nos, doncs, a recollir les notes més sobressortits de les darreres setmanes.

La segona vetllada selecta del Romea brindà al públic una nova connexió: la de Ferenc Molnar, autor de «Modes per a senyor i per a senyora» — que fou la comèdia que s'estrenà — i d'altres afortunades produccions, singularment de contes, un dels quals, vertit al català pel mateix traductor de la comèdia En Carles Soldevila, oferim en aquest número als nostres llegidors.

La tercera de les esmentades vetllades es farà a base d'un autor ja conegut com a dramaturg a Catalunya, de Luigi Pirandello, autor d'«El barret de cascavells», però presentant-lo sota un nou aspecte: com a comedïgraf, estrenant-se «Em caso per no casar-me». Finalment, el mateix Romea anuncia un curt nombre de funcions a càrrec de l'Enric Borràs amb la suprema promesa d'interpretar «Edip-Rei», de Sòfocles.

Cal senyalar amb pedra blanca l'actuació al Goya i després al Romea de la Companyia italiana de l'autor dramàtic Darius Nicomedi. I no per les obres — moltes ja conegudes i les altres amb escàs interès —, sinó pels notables elements que integren la dita Companyia, sobretot per la gentilíssima i notabilíssima pri-

L'eminent escriptor hongarès
FERENC MOLNAR

mera actriu Vera Vergani. El públic, distingit i nombros, que seguí llur actuació els tributà aplaudiments en abundància i els il·lustres artistes foren, de més a més, objecte d'homenajes, de caràcter particular.

La Companyia del primer actor senyor Morano, darrera la que acabem d'esmentar, començà la seva actuació al Goya. El senyor Morano és ja d'anys conegut a Barcelona i sobra, per tant, que ponderem les seves qualitats personals i la vàlua dels elements que el secunden. Això vol dir que té, a la nostra ciutat, molts admiradors.

Anuncia la represa de la majoria d'interpretacions que li han donat el prestigi. Anuncia, també, obres noves i, entre aquestes, com a de més empenya, una traducció de Charles Meré, amb el títol d'«El vértigo», de nombroses representacions a París.

Tornat de bell nou col·lisió de varietats, l'Eldorado fa una bona temporada. Val a dir que l'Empresa sap correspondre a les preferències del públic. Esmentem, entre les nombroses atraccions que ja hi han actuat i hi actuen, la dels graciosos excèntrics italians Riko i Alex i la de les cobejadores Blanqueta Suarez, Pepeta Iris i Maria Conesa. L'èxit, però, sobressortint de aquest mes és reservat a l'artista predilecta del públic català: volem dir, naturalment, la simpàtica i gentil Pilar Alonso. I no parlem dels altres teatres perquè no han ofert res que valgui la pena d'esment especial. Es d'esperar que amb el bon temps es rebifaran.

La gentil cançonista catalana
PEPETA IRIS
que acaba d'actuar a Eldorado

TEATRE CATALÀ ROMEA

FEBRER

III VETLLADA SELECTA

Em caso per no casar-me

comèdia del cèlebre escriptor
Luigi Pirandello

Funcions de comiat del gran actor

Enric Borràs

TEATRE ELDORADO

TEMPORADA DE VARIETES

CADA DIA, TARDA I NIT,
SELECTES I VARIATS
PROGRAMES

El millor quadre d'atraccions

RAMPER

l'as dels excèntrics

l'la popularíssima artista

PILAR ALONSO

**RAMON SUNYER
JOIER**

CORTS CATALANES, 643, ENTRESOL
BARCELONA

Paper de fumar

Fill de
GENAR MARIN

BARCELONA

AGENCIA GENERAL PER CATALUNYA, ARAGÓ I BALEARS

Clarís, 18. - BARCELONA

Dr. Falgueras i Falgueras <i>Metge dentista - Especialista en malalties de la boca</i> <i>Ronda Sant Pere, 13, 1.ª</i>	Dra. Teresa Campañá i Cassi <i>Ex interna dels Hospital de París - «Membre de la</i> <i>Société de Médecine et d'Hygiène Tropicales de Paris»</i> <i>Casselló de 8 a 12 i de 2 a 4 Casselló de Sant. 112, external</i>	MERCERIA I NOVETATS ALBERT BONET <i>Secció de Calats, Plegats i Forreria de Botons</i> <i>Clarís, 15 - BARCELONA</i>
Institut Quirúrgic <i>Dirigit pels Drs. Emili Moragas i Sixte Pérez</i> <i>Girona, 24, pral., 2.ª</i>	JOIES VILANOVA Unió, 6	J. ROCA, S. en C. <i>Antracita, Cok per a calefacció i cuines</i> <i>Servei a domicili: MUNTANER, 96: Tel. 291 G.</i>
Casa Perelló Sucursal «La Vila d'Urbique» <i>Carrer Pi, 7 bis Carrer Petritxol, 17</i> <i>— Fabrics de tota mena d'articles de pell —</i>	Casa Roca PLACA DEL PI, 13 <i>(D'AVANT L'ESGLÉSIA)</i> <i>Ganivets, espatlles i tota mena d'eines de tall.</i> <i>Navalles de totes marques - Taller d'esmolador</i>	BELLESA <i>Manicure - Depilació elèctrica - Gaudinació - Perfums - Tatuats, etc.</i> INSTITUT DE MASSATGE <i>Rambla del Centre, 7 - (davant del Liceu)</i>
DR. JAUME SOLÉ Roger de Flor, 164	DR. LLUIS DE MARCH NAS, COLL I ORELLES <i>Ex - ajudant del Dr. Mourou de Burdeos</i> <i>Plaça Impugnadora, 12, 2.ª, 1.ª - Casselló de 3 a 5</i>	MALATÓ Modas <i>Rambla Catalunya, 9, pral.</i>
DR. FERRER I PIJOAN RAMBLA DEL CENTRE, 7 <i>(davant del Liceu)</i>	DR. FRANCISCO X. CAIRÓ <i>Consulta de 3 a 5</i> <i>Ronda Sant Pere, 74, pral., 2.ª</i>	<i>Ronda Sant Pere, 56, 2.ª, 3.ª</i> <i>Telèfon 265 S. P.</i>

VIDUA DE W. GUARRO
FÀBRICA DE PAPER DE TINA - Fundada en el segle XVIII

Proveïdora del paper segellat de les Repúbliques Argentina, Xile, Perú i Uruguay. — Paper de fil de totes menes. — Paper

de barba. — Paper ofici. — Paper per a edicions. — Paper tela. — Paper especial per a dibuix. — Cartrolines. —

Cartrolines de colors. — Cartrolines de fil per a cartes. — Targes. — Carnets. — Sobres. — Estotxeria, etc., etc.

MOBLES BUSQUETS DECORACIÓ
PASSEIG DE GRACIA, 36 BARCELONA

FÀBRICA
DE RENTAT, PENTINAT I FILATURA DE LLANA
DE LA SOCIETAT ANÓNIMA
SUCCESSORA DE
CUADRAS I PRIM

FÀBRICA DE FILATS D'ESTAM FUNDADA EN 1840

Estams per a tota classe de teixits, fils i metxes per a la fabricació de toquilles, paqueteria d'estam i llanetes de tots colors i classes per a mitges, labors, etc.

Trafalgar, 26 (Passatge de l'Indústria) -:- BARCELONA

X. Tort-Martorell

Fàbrica de bombetes elèctriques
VULCAN

Sant Agustí, 5 - Telèfon: 327 G.

La Bombeta

VULCAN $\frac{1}{2}$ WATT

per son escàs consum, llarga
duració i blanquíssima llum
és la preferida. S'en fabri-
quen per a tots els voltat-
ges, i de 25 a 3.000 bugies.

Venda directa al públic:

Rambla de les Flors, 26, tenda

Telèfon: 3454 A.

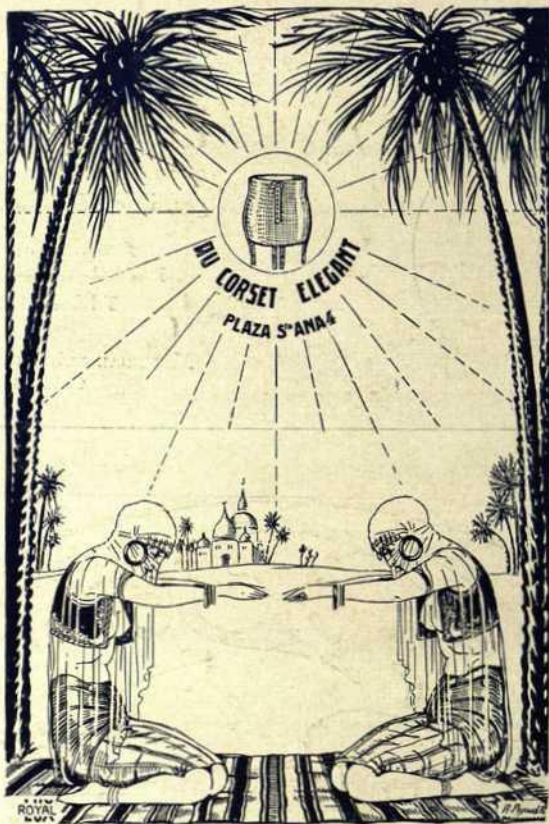
**

MATERIAL ELÈCTRIC DE TOTES
CLASSES

Qui no desitja ésser elegant?

La casa de la goma li ofereix ocasió d'ésser-ho

FAIXES TRICOT GOMA TOT SEDA 25 PTES.

NO DEIXI DE VISITAR-LA, QUE HI TROBARA ELS DARRERS MODELS MUNDIALS

PER UNS DIES: faixes tricot tot goma a 11 i 13 ptes.